

هرگاه سه عنصر حرارت، مواد سوختنی و اکسیژن در یک زمان و یک مکان با هم جمع شوند آتش پدید می آید که به مثلث آتش معروف است. اصولا اگر بتوان یکی از اضلاع هرم حریق (حرارت، اکسیژن، مواد سوختنی یا واکنش های زنجیره ای) را کنترل و محدود نموده یا قطع کرد، حریق مهار می شود.

روشهای عمومی اطفاء حریق

- الف - سرد کردن (آب و CO₂)
- ب - خفه کردن (خاک، ماسه، کف، CO₂)
- ج - سد کردن یا حذف ماده سوختنی
- د - کنترل واکنش های زنجیره ای (هالم و پودرهای مخصوص)

انواع آتش

- کلاس A: جامدات از جمله کاغذ، چوب، پلاستیک، فرش و اثاثیه
- کلاس B: مایعات قابل اشتعال از جمله پارافین، بنزین، روغن
- کلاس C: گازهای قابل اشتعال از جمله پروپان، بوتان
- کلاس D: فلزات از جمله آلومینیوم، منیزیم
- کلاس E: الکتریکی مانند برق

انواع مختلف اطفاء کننده ها

هر کدام از خاموش کننده ها مخصوص خاموش کردن بعضی از انواع آتش می باشند چهار نوع مشهور آن عبارتند از : آب، گاز دی اکسید کربن، فوم، پودر خشک

استاندارد علامت گذاری کپسول های اطفاء حریق بر حسب نوع کاربرد کپسول های اطفاء حریق نشانه گذاری می شوند.

آب

آب را برای آتش کلاس A استفاده نمائید.

برچسب یا نوار قرمز رنگ داشته باشد

آب تحت فشار می باشد

آمپر فشار داشته باشد.

دی اکسید کربن

برای آتش کلاس B, C, E استفاده می شود.

برچسب یا نوار مشکی دارد.

نازل سخت و پلاستیکی دارد.

نشانگر فشار ندارد.

پودر خشک

برای آتش های کلاس A, B, C, D و E استفاده می شود.

برچسب یا نوار آبی رنگی دارد.

ذرات پودر تحت فشار می باشند.

نشانگر فشار سنج دارد.

فوم

برای آتش های کلاس B و A استفاده می شود.

برچسب یا نوار کرم رنگی دارد.

طوری استفاده می شود که همانند یک پتو

روی سطح آتش را می پوشاند و از دوباره

شعله ور شدن آن جلوگیری می کند و

خاصیت سر کنندگی نیز دارد.

شیمیایی تر

برای آتش نوع F استفاده می شود.

دارای برچسب یا نوار زرد رنگ است.

با روغن واکنش شیمیایی انجام می

دهد و از شعله ور شدن

آن جلوگیری می کند.

اطفاء حریق

Fire Extinguishing

در صورت آتش گرفتن لباس طبق الگوی توقف، انداختن روی زمین و چرخاندن استفاده کنید در صورت امکان قبل از اقدام به چرخاندن مصدوم، وی را در یک پارچه کلفت بپیچید و از وحشت زده شدن، دویدن یا بیرون رفتن مصدوم جلوگیری کنید هرگونه حرکت یا باد، مانند بادبزن به شعله ها دامن می زند. اگر آب یا مایع غیرقابل اشتعال دیگری در دسترس است، مصدوم را طوری روی زمین بخوابانید که بخش در حال سوختن در بالا قرار گیرد و ناحیه سوختگی را با مایع خنک کنید.

آتش سوزی در فضای بسته، جو خطرناکی ایجاد می کند که اکسیژن کمی دارد و با مونوکسید کربن و گازهای سمی آلوده می شود. هرگز وارد ساختمانی که در حال سوختن یا پر از گاز است نشوید و هرگز دری را که به محل آتش سوزی ختم می شود، باز نکنید. فضای باز زیر در را مسدود کنید و نزدیک به کف اتاق قرار بگیرید تا با دود کمتری مواجه شوید.

تهیه کننده: واحد بهداشت محیط و حرفه ای

تایید کننده: اداره بهبود کیفیت و ایمنی بیمار

تصویب کننده: معاون توسعه مدیریت و منابع بیمارستان

اقدامات در آتش سوزی

در آتش سوزی، سریع و دقیق فکر کردن حیاتی است. بنابراین اولین اولویت شما آگاه کردن افراد در معرض خطر است.

اگر در داخل ساختمان هستید، نزدیکترین آژیر حریق را فعال کنید. همچنین باید فوراً به خدمات اورژانس اطلاع دهید، اما اگر این کار، خروج شما را از محل به تأخیر می اندازد، امنیت خود را به خطر نیندازید.

با آرام کردن افرادی که رفتارشان احتمالاً ترس و دلهره را در دیگران تشدید می کند، از میزان هراس آنها بکاهید.

افراد را برای ترک محل، تشویق و کمک کنید. هرگز برای برداشتن لوازم شخصی، مجدداً به ساختمان در حال سوختن وارد نشوید و یا خروج خود را به تأخیر نیندازید. تنها موقعی می توانید وارد ساختمان شوید که یک آتش نشان راه را برای این کار باز کرده باشد.

تحت هیچ شرایطی از آسانسور استفاده نکنید.

تمام مواد سوختنی را که می توانند به عنوان منبع سوخت برای آتش عمل کنند (مثل کاغذ و مقوا) از مسیر آتش دور کنید. درها را به روی آتش ببندید تا منبع اکسیژن آن قطع شود. شعله های آتش را با استفاده از پتو یا سایر مواد غیرقابل نفوذ، خفه کرده، مانع رسیدن اکسیژن به آن شوید.